

lemmer paa en bestemt Maade, som maa-ske kunde vanskeliggøre for Kasserne at have dem. Kasserne maa i saa Henseende stilles ganske frit. Ønsker de at have bemidlede Medlemmer, maa de have dem, det maa være Udviklings Sag at afgøre, om den Ordning, der saaledes tilvejebringes, er efter Kassernes Tarv.

Den ærede Ordfører for Fællesudvalget (Dalsgaard) nævnede, at dette, at denne Bestemmelse vedrørende de bemidlede Sygekassemedlemmers Forbliven skal findes i Sygekassevedtægten, var af særlig Betydning. Jeg har derfor i Folketinget udtrykkelig sagt og skal gentage det her: I det Cirkulære, hvormed den nye Lov bliver kundgjort for Sygekasserne, skal der udtrykkelig blive gjort opmærksom paa, at man maa have i Sygekassens Vedtægt en Bestemmelse angaaende Retten for de bemidlede til at blive der, hvis man ønsker, at de skal kunne blive der, og at Spørgsmaalet er af en saadan Vigtighed, at denne Sag bør forelægges for Sygekassens Generalforsamling til Afgørelse, hvis der ikke findes noget derom i Forvejen i Sygekassevedtægten.

Jeg takker det høje Tings Medlemmer af Fællesudvalget for deres Bidrag til, at Sagen nu kan finde en Afgørelse. Jeg tror, at Sygekasseverdenen vil modtage med stor Tilfredshed Meddelelsen om, at det nu saasent i denne Samling er lykkedes at føre denne Sag til en lykkelig Afslutning.

Ordføreren (Dalsgaard): Jeg takker den højtærede Minister for de Udtalelser, han nu fremsatte om Administrationens Forhold overfor Sygekasserne efter den nye Sygekasselov, særlig med Hensyn til Spørgsmaalet: de bemidlede Medlemmer. Disse Udtalelser var mig fuldt tilfredsstillende. Maa jeg tilføje i Anledning af Ministerens Udtalelser om, at Maksimaltaksterne jo siden kunde sættes op, hvis det viste sig, at de trykkede et eller andet Sted, at jeg selvfølgelig erkender dette, at selv om vi slog nok saa mange Bomme ned mod Taksternes senere Stigning, kan vi dog ikke i en Lov, der vedtages nu, binde Fremtiden. Men jeg skal dog sige, at jeg har forstaaet Forholdet saaledes, at naar man har ønsket Maksimaltakster, er det ikke Meningen, at det i den Grad

skulde være en ren Formalitet, saa at Maksimaltaksten, hver Gang en Hovedgruppe af Sygekasser fik opbrugt hele Beløbet, skulde forhøjes, for saa var der jo ikke Spor af Grund til at indføre Maksimaltakster i Lovforslaget. Jeg haaber, det vil vise sig, at der ikke skal blive virkelig berettiget Trang til Forhøjelse af Maksimaltaksterne i en meget lang Aarrække. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa nu, men kun minde om, at det dog vist har været en ret almindelig Opfattelse, at de københavnske Sygekasser har været lovlig stærkt begunstigede under den gamle Lov i Forhold til Sygekasserne i det øvrige Land. Nu bliver de mere lige stillet, og det er jeg i hvert Fald sikker paa, at det vil de vedblive at være.

Maa jeg med det samme sige til det ærede Medlem for 2den Kreds (Piper), der jo vedblivende er bange for det nye Fordelingsgrundlag for Statstilskuddet, at jeg tror ikke, at der, set fra Statskassens Side, vil blive megen Forskel paa, om man fordeler Statstilskuddet efter Kontingent eller efter Sygekassernes Ydelser, thi Ydelsen maa nødvendigvis staa i Forhold til Kontingentet. Maa jeg samtidig sige — jeg tror, jeg glemte at sige det, da jeg første Gang havde Ordet —, at den Forhøjelse af Maksimaltaksterne, som Fællesudvalget nu foreslaar, vil andrage en ca. 90,000 Kr. aarlig, vel at mærke, hvis alle Sygekasserne kan faa Tilskud efter Maksimaltaksterne til alle deres Medlemmer. Men det kan de sikkert ikke saa nær alle, særlig ikke paa Landet, og derfor tror jeg ikke, at Forøgelsen af Statstilskuddet bliver saa stor, som det kunde se ud til, naar man ganger det samlede Medlemsantal med Maksimaltaksterne. — Maa jeg endvidere sige til det ærede Medlem for 2den Kreds, der jo ikke var rigtig tilfreds med den Ordning, der nu bliver vedtaget angaaende de bemidlede Medlemmer, at denne Ordning har jo Indenrigsministerens Sympati, Sygekasseinspektørens Sympati og de danske Sygekassers samvirkende Centralforeningers Sympati, og dette beroliger mig i høj Grad. Jeg er fuldstændig overbevist om, at den Afgørelse, der nu træffes, virkelig er i Sygekassernes Interesse og først og fremmest i de ubemidlede Medlemmers.